

Publicatie

Auteurs: R.T. Wiegerink
Verschenen in: Belastingblad 2025/181
Datum: Mei 2025
Titel: Parkeren op een plek waar dat niet is toegestaan, leidt niet tot verschuldigdheid parkeerbelasting.

HOF DEN HAAG 11 september 2024, nr. BK-23/1269 en BK-23/1270

(Mrs. T.A. de Hek, P.J.J. Vonk,
Chr.Th.P.M. Zandhuis)
m. nt. R.T. Wiegerink

ECLI:NL:GHDHA:2024:2088

Parkeren op een plek waar dat niet is toegestaan, vormt geen parkeren in de zin van art. 225 Gemeentewet, zodat geen parkeerbelasting is verschuldigd.

Uitspraak

in het geding tussen:
[X] te [Z] , belanghebbende,
(gemachtigde: R. de Nekker)
en
de heffingsambtenaar van de gemeente Den Haag, de Heffingsambtenaar,
(vertegenwoordiger: [...])
op het hoger beroep van
belanghebbende tegen de uitspraak van
de Rechtbank Den Haag (de Rechtbank)
van 23 november 2023, nummer SGR
22/5519 en SGR 22/5520.

Procesverloop

1.1.
Aan belanghebbende zijn met
dagtekening 7 februari 2022 en 18
februari 2022 naheffingsaanslagen
parkeerbelasting opgelegd door de
gemeente Den Haag ten bedrage van €
68,50, bestaande uit € 2,- aan

parkeerbelasting en € 66,50 aan kosten
van de naheffingsaanslag (de
naheffingsaanslagen).

1.2.
Belanghebbende heeft met dagtekening
28 februari 2022 bezwaar gemaakt tegen
beide naheffingsaanslagen, welke op 3
maart 2022 is ontvangen door de
Heffingsambtenaar. Bij uitspraak met
dagtekening 10 juni 2022 heeft de
Heffingsambtenaar het bezwaarschrift
ongegrond verklaard.

1.3.
Belanghebbende heeft met dagtekening
31 augustus 2024 tegen de uitspraak op
bezwaar beroep bij de Rechtbank
ingesteld. De Rechtbank heeft op 23
november 2023 het beroep ongegrond
verklaard. Ter zake is een griffierecht
geheven van € 100.

1.4.
Belanghebbende heeft tegen de
uitspraak van de Rechtbank hoger
beroep ingesteld. In verband daarmee is
een griffierecht geheven van € 136. De
Heffingsambtenaar heeft een
verweerschrift ingediend.

1.5
De mondelinge behandeling van de
zaken heeft plaatsgehad ter zitting op 31
juli 2024. De Heffingsambtenaar is
verschenen. Belanghebbende is met
bericht van verhindering niet verschenen.
Van het verhandelde ter zitting is een
proces-verbaal opgemaakt.

Feiten

2.1.

Op 31 januari 2022 om 20:10 en op 10 februari 2022 om 20:08 stond de auto van belanghebbende met kenteken [kenteken] geparkeerd aan de [straat] ter hoogte van nummer [...] te [woonplaats] .

2.2.

Tijdens een controle met de scanauto op de genoemde tijdstippen is geconstateerd dat geen of onvoldoende parkeerbelasting is voldaan en dat belanghebbende ter zake van de geparkeerde auto niet beschikte over een geldige parkeervergunning.

2.3.

Naar aanleiding van de genoemde constatering heeft de Heffingsambtenaar de naheffingsaanslagen aan belanghebbende opgelegd.

Oordeel van de Rechtbank

3.1.

De Rechtbank heeft, voor zover in hoger beroep van belang, geoordeeld, waarbij belanghebbende is aangeduid als eiser en de Heffingsambtenaar als verweerder: "8. Verweerder heeft in zijn verweerschrift naar voren gebracht dat de plaatsen waar eiser zijn auto op 31 januari en 10 februari 2022 heeft geparkeerd, aangewezen zijn als plaats waar tegen betaling van parkeerbelasting mag worden geparkeerd. Verweerder heeft daartoe kaartjes overgelegd waarop de fiscale parkeerplaatsen staan aangegeven. Hieruit volgt dat eiser zijn auto heeft geparkeerd op een fiscale parkeerplaats. Eiser heeft tegen dit standpunt van verweerder niets ingebracht.

9. Nu vaststaat dat eiser op beide dagen op een parkeerplaats heeft geparkeerd waar alleen tegen betaling van parkeerbelasting mag worden geparkeerd en eiser geen

parkeerbelasting heeft betaald zijn de naheffingsaanslagen terecht aan eiser opgelegd.

10. Gelet op wat hiervoor is overwogen zijn de beroepen ongegrond."

Geschil in hoger beroep en conclusies van partijen

4.1.

In geschil is of de naheffingsaanslagen terecht zijn opgelegd. Belanghebbende beantwoordt deze vraag ontkennend, de heffingsambtenaar bevestigend.

4.2.

Het hoger beroep van belanghebbende strekt tot vernietiging van de uitspraak van de Rechtbank, de uitspraak op bezwaar en de naheffingsaanslagen. Tevens verzoekt belanghebbende om vergoeding van de proceskosten.

4.3.

De Heffingsambtenaar concludeert tot bevestiging van de uitspraak van de Rechtbank.

Beoordeling van het hoger beroep

Juridisch kader

5.1.1.

Artikel 225, lid 1 en 2, van de Gemeentewet bepaalt:

"1. In het kader van de

parkeerregulering kunnen de volgende belastingen worden geheven:

- a. een belasting ter zake van het parkeren van een voertuig op een bij de belastingverordening dan wel krachtens de belastingverordening in de daarin aangewezen gevallen door het college te bepalen plaats, tijdstip en wijze;
- b. een belasting ter zake van een van gemeentewege verleende vergunning voor het parkeren van een voertuig op de in die vergunning aangegeven plaats en wijze.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder parkeren verstaan het gedurende een aaneengesloten periode doen of laten staan van een voertuig,

anders dan gedurende de tijd die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in- en uitstappen van personen dan wel het onmiddellijk laden of lossen van zaken, op de binnen de gemeente gelegen voor het openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit doen of laten staan niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden.”

5.1.2.

Artikel 5:1 van de Verordening parkeerregulering en parkeerbelasting Den Haag 2022 (de Verordening) bepaalt:

“Belastbaar feit

Onder de naam 'parkeerbelastingen' worden de volgende belastingen geheven:

- a. een belasting terzake van het parkeren van een motorvoertuig op een bij, dan wel krachtens deze verordening in de daarin aangewezen gevallen door het college te bepalen plaats, tijdstip en wijze;
- b. een belasting ter zake van een van gemeentewege verleende vergunning voor het parkeren van een motorvoertuig op de in die vergunning aangegeven plaats en wijze.”

5.1.3.

Artikel 2.1.1 van de Regeling parkeerregulering en parkeerbelastingen Den Haag 2022 (de Regeling) bepaalt:

“Plaatsen en tijden betaald parkeren en de toepassing van de wielklem

De bij dit besluit behorende bijlage 1

'Plaatsen en tijden betaald parkeren en de toepassing van de wielklem' vermeldt:

- a. de plaatsen waar en de tijden waarop tegen betaling van de parkeerbelastingen als bedoeld in artikel 5:1 van de verordening mag worden geparkeerd;
- b. de plaatsen waar de wielklem wordt toegepast; en
- c. de plaatsen waar mag worden geparkeerd met een vergunning als

bedoeld in artikel 2:1 van de verordening.”

5.1.4.

In Bijlage 1 bij de Regeling is de [straat] aangewezen als locatie waar tegen betaling van parkeerbelasting kan worden geparkeerd, alsmede de tijden waarop de parkeerbelasting is verschuldigd.

5.1.5.

Artikel 24 Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 (RVV 1990) bepaalt voor zover van belang:

“1. De bestuurder mag zijn voertuig niet parkeren:

- a. bij een kruispunt op een afstand van minder dan vijf meter daarvan”

5.1.6.

Artikel 1 RVV 1990 bepaalt voor zover van belang:

“In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

kruispunt: kruising of splitsing van wegen;

(...)

rijbaan: elk voor rijdende voertuigen bestemd weggedeelte met uitzondering van de fietspaden en de fiets/bromfietspaden;

rijstrook: door doorgetrokken of onderbroken strepen gemarkeerd gedeelte van de rijbaan van zodanige breedte dat bestuurders van motorvoertuigen op meer dan twee wielen daarvan gebruik kunnen maken”

Parkeerverbod

5.2.1.

Belanghebbende stelt dat de naheffingsaanslagen moeten worden vernietigd omdat de auto geparkeerd stond op een plaats waarop dit ingevolge een wettelijk voorschrift (het RVV 1990) is verboden, namelijk bij een kruispunt op een afstand van minder dan vijf meter daarvan.

5.2.2.

De Heffingsambtenaar stelt zich op het standpunt dat de auto op een plaats geparkeerd stond alwaar dat niet op grond van het RVV 1990 is verboden en dat de naheffingsaanslagen daarom terecht zijn opgelegd.

5.2.3.

De stukken van het geding, waaronder foto's van de situatie ter plaatse, leiden tot het oordeel dat de Heffingsambtenaar niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een situatie waarop het doen of laten staan van een voertuig niet ingevolge een wettelijk voorschrift is verboden (artikel 225, lid 2, Gemeentewet). De auto stond immers aan de rechterkant van de rijbaan langs het trottoir geparkeerd direct na de kruising/splitsing van wegen als bedoeld in het RVV 1990 en daarmee binnen vijf meter van een kruispunt. Daaraan doet niet af dat de auto bij het afslaan van de rijbaan een gemarkeerd gedeelte daarvan (een parallel lopend fietspad; een rijstrook) kruist. Het fietspad dient bij de bepaling of de auto zich binnen vijf meter van een kruispunt bevindt buiten beschouwing te worden gelaten. Het fietspad maakt immers onderdeel uit van de weg die moet worden gekruist om op de plaats te komen waar de auto stilstond. Er is aldus geen sprake van parkeren in de zin van artikel 225 Gemeentewet. De naheffingsaanslagen zijn daarom ten onrechte opgelegd.

Slotsom

5.3.

Het hoger beroep van belanghebbende is gegrond.

Proceskosten en griffierecht

Het Hof acht termen aanwezig de Heffingsambtenaar te veroordelen in de door belanghebbende gemaakte proceskosten, waarbij het Hof, gelet op de inhoud van de desbetreffende

dossiers, de onderhavige zaken aanmerkt als met elkaar samenhangende zaken in de zin van artikel 3 van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Het Hof stelt deze kosten, op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht in verbinding met het vorengenoemde Besluit en de daarbij behorende bijlage vast op € 1.187 wegens beroepsmatig verleende rechtsbijstand. Voor de bezwaarfase € 312 (1 punt à € 624 x 0,5 (gewicht van de zaak)). Voor de beroepsfase € 437,50 (1 punt à € 875 x 0,5 (gewicht van de zaak)). Voor de hogerberoepsfase € 437,50 (1 punt à € 875 x 0,5 (gewicht van de zaak)). Voorts dient aan belanghebbende het voor de behandeling voor de Rechtbank gestorte griffierecht van € 100, alsmede het voor de behandeling in hoger beroep gestorte griffierecht van € 136 te worden vergoed.

Beslissing

Het Gerechtshof:

- vernietigt de uitspraak van de Rechtbank;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vernietigt de naheffingsaanslagen;
- veroordeelt de Heffingsambtenaar in de proceskosten aan de zijde van belanghebbende, vastgesteld op € 1.187; en
- gelast de Heffingsambtenaar aan belanghebbende een bedrag van € 236 aan griffierecht te vergoeden;

Noot

voertuig op voor openbaar verkeer openstaande terreinen of weggedeelten, waarop dit niet is verboden. Dat betekent dat geen parkeerbelasting is verschuldigd als parkeren niet is toegestaan. De Hoge Raad heeft de afbakening van deze op zichzelf genomen heldere regel duidelijk gemaakt in een aantal arresten:

- als de parkeerder zijn auto deels in het parkeervak en deels (met twee wielen) op de stoep parkeert, is wel parkeerbelasting verschuldigd (vgl. HR 11 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:156, Belastingblad 2022/146 m.nt. R.A. Eskes);
- als is geparkeerd op een laadplek voor elektrische auto's en de auto is aangesloten op een laadpaal, maar die niet meer wordt opgeladen, is parkeerbelasting verschuldigd (HR 2 september 2022, ECLI:NL:HR:2022:1127, Belastingblad 2022/355, m.nt. M.P. van der Burg);
- als op grond van de gemeentelijke parkeerverordening voor maximaal een uur kan worden geparkeerd en die maximale parkeerduur is overschreden, kan geen naheffingsaanslag worden opgelegd voor de periode na dat eerste uur (HR 11 maart 2022, ECLI:NL:HR:2022:346, Belastingblad 2022/147, m.nt. R.A. Eskes).

betaling van parkeerbelasting mag worden geparkeerd. Dat is echter niet doorslaggevend.

R.T. Wiegerink

In dit geval doet zich echter naar het oordeel van het hof een geval voor waarin parkeren in het geheel niet was toegestaan, zodat geen parkeerbelasting is verschuldigd. Belanghebbende parkeerde immers kennelijk binnen vijf meter afstand van een kruising. Zonder foto of tekening is de precieze feitelijke situatie zoals het hof die omschrijft in r.o. 5.2.3 moeilijk te doorgronden. Ik constateer echter dat het hof het juiste toetsingskader hanteert en de bewijslast dat parkeren wel was toegestaan terecht op de heffingsamtenaar legt. De rechtbank had in haar uitspraak aansluiting gezocht bij het feit dat de plaatsen waar de auto was geparkeerd, aangewezen zijn als plaats waar tegen